

آقای گایرایدر محترم،
دبیر کل کنفدراسیون اتحادیه‌های آزاد کارگری

امروز نامه اعتراضی شما علیه محاکمه آقای برهان دیوانگر را دیدم. مقامات قضایی ایران، پس از چند بار به تعویق انداختن دادگاه، بر این تصور بودند که میتواند با استفاده از تعطیلات ایام کریسمس و سال جدید میلادی دور از چشم و عکس‌العملهای بوقت تشکلهای بین‌المللی کارگری یک از دستگیر شدگان اول ماه مه سقز را محاکمه و محکوم کنند. واکنش سریع و بجای شما نشان داد رهبران جهان هشیارتر از آنند که آنها فکر میکرده‌اند. من از شما بخاطر اینکه تعطیلات خود را معلق گذاشته و چنین نامه‌ای به آقای رئیس‌جمهور ایران نوشته‌اید، سپاس قلب خود را تقدیم میدارم. همچنین اقدام شجاعانه آقای "ی. کیزیویکس" که با معلق کردن تعطیلات کریسمس و سال جدید خود تقاضای آمدن به ایران و نظارت مستقیم بر پروسه دادگاههای ما را داشته جای تقدیر بسیار است و من از طریق شما تشکرات خود نسبت به اقدامات ایشان را ابراز میدارم.

در این نامه قصد دارم راجع به اعتصاب کارگران نساجی کردستان برایتان بنویسم که کمیته حمایت از اعتصاب منتخب کارگران طی نامه‌ای شما را در جریان وقایع تا آن روز گذاشته‌اند. این کارگران علیه اخراج همکاران قراردادی خود دست به اعتصاب زده‌اند و اکنون وارد دهمین روز اعتصاب خود شده‌اند. در ایران مثل سایر کشورهای جهان کارگر را قبل از استخدام رسمی به صورت آزمایشی شاغل میکنند. مدت این دوره آزمایشی سه ماه است. در اینجا کارفرماها درست یک روز قبل از اتمام مدت مقرر معمولاً کارگران آزمایشی را اخراج کرده و دوباره آنها استخدام میکنند. متأسفانه مدتهاست که در ایران این امر روال اصلی کارفرما شده است. آنها برای سالها کارگران را به این شکل در استخدام خود نگه میدارند. این کارگران طبق آمار خود رژیم بیش از یک و نیم میلیون نفرند که بدلیل محرومیت از هرگونه پوشش قانونی، کارفرماها میتوانند آنها را بدون دادن هیچ مزایائی اخراج کنند. کارگران قراردادی بدلیل محرومیت از پوشش قانونی معمولاً ناچارند محافظه کارانه عمل کرده و از حقوق انسان خود دفاع نکنند.

۳۵۰ کارگر اعتصابی کارخانه نساجی سنندج، که برای جلوگیری از اخراج ۶ همکار خود دست از کار کشیده‌اند، برای اولین بار در دوره اخیر سد این محافظه کاری را شکسته و با تمام قوا در برابر کارفرما و پشتیبانان دولتی آنها ایستاده‌اند. کارگران بخشهای دیگر در ایران با ابراز پشتیبانی خود از این کارگران اعتصابی نشان داده‌اند که متوجه اهمیت این اعتصاب هستند. به نظر من تشکلهای رهبران بین‌المللی کارگری نیز می‌توانند با پشتیبانی خود از این مبارزه و اعتصاب اقدام مثبتی به نفع کارگران محروم از پشتیبانی قانونی بعمل آورند. تا آنجایی که من اطلاع دارم در میان آن دسته از رهبران جهان که به مسایل کارگری ایران توجه دارند شما نخستین کسی هستید که به بی‌حقوقی کارگران قراردادی اشاره کرده و در پی دفاع از آنها برآمده‌اید.

از دو ماه پیش کارگران نساجی کردستان سه بار برای جلوگیری از اخراج همکاران خود دست به اعتصاب زده‌اند. یکبار کارفرما در برابر خواست کارگران سر تسلیم فرود آورد، اما بعداً زیر آن زد. اعتصاب موجود سومین اعتصاب این کارگران است. این اعتصاب زیر رهبری شورای کارگران است که به طرز رضایت بخشی از حقوق کارگران دفاع میکند. اما شورای اسلامی استان و سایر تشکلهای دولت ساخته هیچ حمایت و یا کمکی نکرده‌اند. اکنون مقامات انتظامی و کارفرما اعضای شورا و مخصوصاً رئیس‌آن، آقای شیس امانی، را تحت فشار قرار داده‌اند. بقیه اعضای شورا نیز تهدید شده‌اند که عبارتند از آقایان اقبال مرادی، احمد فاتحی، هادی زارعی، فرشید بهشتی زاد و حسن شریعتی.

مامورین انتظامی تا کنون چند بار آقای امانی را مورد تهدید مستقیم و بازجویی قرار داده‌اند. اما پشتیبانی کارگران از آنها مانع بازداشت وی شده است. طبق آخرین اطلاعات مقامات کارخانه کارگران اعتصابی را تهدید کرده‌اند که اگر تا فردا اول ژانویه ۲۰۰۵ سرکار برنگردند کارخانه بسته و همه کارگران اخراج خواهند شد.

با توجه به تهدیدات کارفرما اکنون پشتیبانی از این کارگران از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است و من مطمئن هستم که این مهم مورد توجه شما قرار میگیرد.

با احترام

محمود صالحی، دهم دیماه ۱۳۸۳